Carin Jämtin: Tal till Transportarbetareförbundets kongress 2012

Talare	Datum	Plats
Carin Jämtin Partisekreterare Socialdemokraterna	27 augusti 2012	Örebro

Kongressdeltagare, vänner, tack för att jag fått möjligheten att tala till er idag.

Det är alltid fint att få rulla mellan Stockholm och Örebro, och glida förbi den oftast ganska fulla Centralstation – in till den nästan bortglömda, hundraåriga Södra station som nu hukar sig i skuggan av den moderna glaskoloss där vi samlas idag.

Mälarbanan mellan Stockholm och Örebro byggdes till stor del under den andra hälften av 1800-talet, tillsammans med stora delar av den svenska stambanan.

Sedan dess har vi haft emigrationsvågor till Amerika, genomlevt ett världskrig, infört den allmänna rösträtten, genomlevt ett världskrig till, byggt upp hela den svenska välfärdsstaten och utbildningsapparaten, gått med i den Europeiska Unionen, och tagit steget in i det tjugoförsta århundradet.

Men fortfarande rullar många av våra tåg på 150 år gamla banor.

Vänner,
vissa nostalgiker kanske ser det som trevligt – men jag ser att det är något vi måste göra något åt.

Ibland, när man åker runt i landet som vi partisekreterare har förmånen att göra, så kommer man till något riktigt nedgånget enkelspår, där tåget måste krypa fram så man hör varje skarv.

Kaklunk – kaklunk – kaklunk.
Ljudet blir som en uppmaning. ”Bygg järnväg, bygg järnväg, bygg järnväg”.

Och det gäller inte bara järnvägen.

”Bygg väg!” kommer skrikande emot en varje gång man möter en bil på en enfilig väg som borde vara tvåfilig, eller kör ner i ett hål på någon annan väg som borde vara om inte tvåfilig så i alla fall asfalterad.

Sverige skriker helt enkelt efter en bättre infrastruktur.

Kongressdeltagare,
det finns ingen enskild syndabock för tillståndet i den svenska infrastrukturen.

Vi socialdemokrater gjorde inte tillräckligt när vi satt i regering, och den här regeringen har visat gång på gång att de inte ens har en vilja att göra nog.

Anders Borg har bara alldeles nyligen slutat tala om att det överinvesteras i järnvägen, och vi minns alla Åsa Torstenssons klassiker ”Vad ska Göteborgarna göra i Borås?”.

Och politik är att välja. Gång på gång har vi socialdemokrater lyft fram behovet av investeringar, men regeringen har menat att vi inte har råd. Men bara sänkningen av arbetsgivaravgifter för unga har kostat sammanlagt 51 miljarder kronor.

Då ser man lite vilka val den här regeringen har gjort.

Det är två Öresundsbroar på en reform som vi inte ens vet vad den gett för resultat!

Vänner,

vi socialdemokrater går nu in i en process för att presentera en höstbudget. Det finns många saker att väga in, men en sak står förstås ut bland alla.

Bekämpandet av arbetslösheten. Om inte fler i Sverige kommer i arbete så håller inte vår ekonomi på sikt, och vi vet att det är skolan, vården och välfärden som får ta smällen.

Den här regeringen har varit duktig på att säga att alla ska jobba – men inte på att skapa jobb.

Idag är 465 000 människor arbetslösa i Sverige. Det är ett tydligt tecken på att jaga arbetslösa inte är en lyckad taktik för att skapa jobb.

Det vi behöver göra är att skapa en efterfrågan på arbetskraft, att våra svenska företag kan växa och anställa fler. Vi behöver investera i Sveriges innovationskraft, kommersialisera fler forskningsresultat och satsa på export.

Och framför allt behöver vi satsa på samverkan. Vi socialdemokrater vill öka samarbetet mellan företag, fackförbund, forskare och förtroendevalda.

Det är bara så vi vet vad företag verkligen behöver för att växa.
Det är så vi kan möta konjunkturnedgångar och nya utmaningar.
Det är det som byggt Sverige starkt historiskt – och det som kommer göra oss än starkare i framtiden.

Vi behöver göra upp med särintressesynen både med företag och fackförbund.
Det är dags att föra samarbete tillbaka till den svenska modellen!

Vänner,
att bekämpa arbetslösheten och nå full sysselsättning är Socialdemokratins främsta mål med höstbudgeten.

Men på längre sikt vet vi alla vid det här laget att vi har en annan trängande uppgift: Omställningen till ett ekologiskt hållbart samhälle.

För exakt fyrtio år sedan i år så anordnade vi socialdemokrater den första stora

internationella miljökonferensen i Stockholm. Allas vår Olof Palme, som då var statsminister, talade på invigningen, och avslutade med ett viktigt stycke:

”Om vi sköter vår egen miljö på ett förnuftigt sätt bidrar vi inte blott till vårt eget folks välfärd. Vi ger också prov på internationell solidaritet. [...]

När det gäller människans livsmiljö finns det ingen individuell framtid, varken för människor eller nationer. Framtiden är gemensam. I gemenskap måste vi dela den. Tillsammans måste vi skapa den.”

De orden är fortfarande aktuella. Vi har ett rejält arbete framför oss, för att skapa ett ekologiskt hållbart samhälle, med en biologisk mångfald och en miljö fri från gifter.

Men även här är nyckeln jobben. Ett hållbart samhälle når vi inte genom att gå bakåt – mot isolering, passivitet och lägre levnadstandard – utan genom en rörelse framåt. En rörelse framåt mot moderna städer, smart energiförsörjning och hållbara bostäder.

Det är också bara på det sättet – genom att skapa hållbara alternativ som är lika bra eller bättre – som vi skapar en folklig rörelse för hållbarhet.

Och detta är verkligen ett område där alla måste med. Ett hållbart samhälle är allas vårt ansvar. I gemenskap måste vi dela det. Tillsammans måste vi skapa det!

Men vänner,
att jag inledde i infrastrukturen har inte bara att göra med att jag åkte tåg hit, eller att jag är på just er kongress. För en modern infrastruktur är en grundläggande förutsättning både för vår export och våra jobb, och självklart för vår klimatomställning.

Transporterna i framtiden kommer inte minska. När vi de mål som vi socialdemokrater har om en ökad export, en ökad öppenhet, en ökad rörlighet, så kommer transporterna att öka.

För full sysselsättning och ett hållbart samhälle krävs helt enkelt en modern

infrastruktur.

Och, det skulle jag vilja passa på att slå fast här idag, för en fungerande infrastruktur krävs en arbetsmarknad med schyssta villkor!

Vi behöver se över regelverket för åkerinäringen så att alla får gemensamma spelregler, och konkurrensneutraliteten upprätthålls. Den öppna konkurrensen får aldrig kompromissa med människovärdet. Förare som pressas med låga löner, omänskliga villkor och ständig tidspress är en fara – framför allt för sig själva.

Det gör också att vi behöver se över rena trafikregler.

Sverige är ett lågprisland för till exempel brott mot kör- och vilotidslagstiftningen. Så kan vi inte ha det. Och det kan vi åtgärda. För det handlar inte om misstag, utan om systematik.

Här måste socialdemokratin och Transportarbetareförbundet arbeta tillsammans, med gemensam expertis och gemensam handlingskraft. Här måste arbetarrörelsen tillsammans stå upp för schyssta villkor!

Kongressdeltagare, vänner,
det finns mycket, mycket mer som också kräver ett starkt gemensamt arbete i arbetarrörelsen.

För två veckor sedan så släppte Norska LO en rapport. En rapport som beskriver förändringen i deras grannland – Sverige! På framsidan av rapporten lyser ett rött märke, med texten: ”STOPP –Noe er galt i Sverige”

Norska LO och dess ordförande Roar Flåthen är oroade över att Höyre – de norska Moderaterna, kommer att kopiera det som händer i Sverige. Retoriken har de redan adopterat, men de är tack och lov i opposition. Den

norska fackföreningsrörelsen förstår nu vad som skulle hända om de återigen hamnade i regeringsställning.

Rapporten tar också upp det faktum att en av fyra unga är arbetslös. Och konstaterar vidare att om alla svenska ungdomar som jobbar i Norge skulle åka tillbaka till Sverige, så skulle den svenska ungdomsarbetslösheten stiga till 30%.

Men de beskriver också utförsäljning av offentliga verksamheter, omställningsförsäkringarnas försämring, om utförsäkring, höjda avgifter och lägre ersättningsnivåer. Om ett tak i arbetslöshetsförsäkringen som urholkar legitimiteten för det generella välfärdssystemets förmåga att utgöra en brygga vidare för de som hamnar i arbetslöshet.

Men vänner, samtidigt som sådana saker kan kännas tragikomiska, vet vi att ett annat samhälle är möjligt. Det är inte bara möjligt, det är troligt, det är nära!

För fler och fler kan knappt undgå att se vad den borgerliga regeringen gör med Sverige. Med tryggheten. Med konkurrenskraften. Med vår position i den globala ekonomin.

Fler människor ansluter sig till arbetarrörelsens värderingar, för att de förstår vikten av att satsa på utbildning, investera i infrastruktur, och bygga broar från sjukdom till rehabilitering, från arbete till arbetslöshet.

Men det är inget vi kan ta för givet. Det är två år till nästa val. Innan dess kommer denna regering komma med många stora ord och många attacker på arbetarrörelsen. Framtiden är inte given – den skapar vi tillsammans.

Därför vill jag passa på att önska er all lycka på fortsättningen av kongressen. Jag hoppas att ni under fortsättningen av den här kongressen tar tydliga beslut och starka positioner och ser till att de hörs. För det är bara med en stark fackföreningsrörelse som Socialdemokraterna kan vara starka och se till att det blir en ny regering som kan vrida tillbaka Sverige i rätt riktning.

För jag vet att det är många som mig, som kommer ta tåget hem, och i varje

kaklunk – kaklunk – kanklunk från järnvägsrälsen också höra ”byt regering, byt regering, byt regering”!

Tack!

Källa
Inlagt och insamlat av Anders Thor (före 2018). Exakt ursprung okänt.

Taggar
Politiska tal, Socialdemokraterna

URI
https://www.svenskatal.se/tale/carin-jamtin-tal-till-transportarbetareforbundets-kongress-2012